U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ad 24/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal u Nejvyššího správního soudu dne 17. 3. 2011 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích a žádá, aby byly odstraněny průtahy v soudním řízení. Uvádí, že v řízení o jeho žalobě dochází ke zbytečným průtahům; tyto spatřuje v tom, že předsedkyně senátu stanovila žalovanému lhůtu k vyjádření k žalobě v délce šedesáti dnů. Navrhovatel je názoru, že by postačila plně lhůta kratším, např. 14 – 30 dnů. Domnívá se, že lhůta je nevídaně dlouhá a zjevně tak na straně Městského soudu v Praze znamená zbytečné průtahy. Žalovaný je dle názoru navrhovatele zcela jistě schopen se svým rozsáhlým odborným aparátem vyjádřit se k žalobě v kratší lhůtě. Navrhovatel uvádí, že rozhodnutí soudu má pro něho zásadní význam, neboť žalobou se brání proti tomu, že byl propuštěn ze zaměstnání a byl mu zastaven plat; od září 2010 je bez práce. Žalovaný přitom s ním odmítá jednat o znovupřijetí do zaměstnání. Navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil Městskému soudu v Praze lhůtu k nařízení jednání k datu 3. května 2011, alt. k jakémukoli dni v první třetině května.

Z předloženého soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud následující:

Navrhovatel podal dne 23. 11. 2010 u Městského soudu v Praze elektronicky žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2010, č. j. 8/2010-OP-OS/559 ve věci zrušení služebního poměru. Dne 24. 11. 2010 bylo soudu doručeno písemné vyhotovení této žaloby. Dne 29. 11. 2010 byl soudu doručen další stejnopis písemného vyhotovení žaloby o jiném rozsahu a obsahu než předchozí podání. Dne 28. 12. 2010 učinil soudce pokyn pro vyššího soudního úředníka, který navrhovatele dne 6. 1. 2011 vyzval k úhradě soudního poplatku; tento byl zaplacen dne 27. 1. 2011. Dne 16. 2. 2011 soud vyzval žalovaného, aby předložil v šedesátidenní lhůtě originál veškerého spisového materiálu a podal případné vyjádření k žalobě.

Ze spisu též bylo zjištěno, že navrhovatel dne 11. 2. 2011 požádal o nařízení ústního jednání a dne 15. 2. 2011 podal návrh, aby městský soudu doručil stejnopis žaloby žalovaném s výzvou k vyjádření.; dne 16. 2. 2011 byla, jak výše uvedeno, výzva zaslána, proto městský soud o tomto návrhu nerozhodoval samostatným rozhodnutím.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Městský soud, jak vyplývá ze spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost. Lhůta 60 dnů stanovená žalovanému, jejíž délku navrhovatel činí spornou, byla určena nejen k podání vyjádření, jak tvrdí navrhovatel, ale rovněž k zaslání originálu veškerého spisového materiálu. V případě navrhovatele se nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, stanovenou lhůtu k předložení veškerého spisového materiálu v originálech a k vyjádření k žalobě, jakkoli by bylo možno o její délce polemizovat, nepovažuje Nejvyšší správní soud za zjevně nepřiměřenou a za případný exces, který by mohl vést k závěru o liknavosti soudu a průtažnosti soudního řízení.

V řízení podle ust. § 174a odst. 6. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že nelze uložit městskému soudu provést úkony v řízení, resp. nařídit jednání a ve věci rozhodnout, za situace, kdy soud nemá dosud k dispozici spisový materiál obsahující skutečnosti, které mají být předmětem přezkoumání a vyjádření žalovaného k žalobě a dosud neuplynula lhůta pro jejich předložení.

Nejvyšší správní soud nedospěl v projednávané věci k závěru o tom, že by městský soud byl nečinný, resp.že by postupoval v řízení nepřípustně tak, že v něm vznikají zbytečné průtahy, a proto neshledal návrh oprávněný.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 1. dubna 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu